

La finestra oberta

JAUME BARTUMEU

És aquest l'acord que li cal al país?

L'edició d'EL PERIÒDIC del dissabte 28 de juliol feia públic el document de compromís relatiu al comerç del tabac a Andorra que la Comissió Europea imposa al Principat. Es coneix doncs ara el document que recull els termes de l'acord d'associació, pel que fa a l'activitat d'importació de tabac, de transformació i fabricació d'un producte elaborat i de la posterior comercialització i venda al detall del tabac als establiments del nostre país. I no sembla pas una bona notícia.

També s'ha pogut conèixer el text de la declaració unilateral mitjançant la qual el Govern de DA sotmet Andorra a mantenir un diferencial estricte del preu del tabac en relació a Espanya i, també, a modificar la fiscalitat en funció de la reducció –obligada– dels ingressos dels drets de duana sobre el tabac importat.

Es tracta d'un document de l'existència del qual jo mateix havia avisat fa setmanes en una roda de premsa d'SDP. La ministra havia reconegut

que el Govern l'havia redactat en una compareixença davant la comissió legislativa de Política Exterior del Consell General el passat mes de juny.

En aquella mateixa reunió el portaveu d'SDP al Consell General, **Victor Naudi**, va demanar-li que el trametés als consellers generals. Posteriorment el cap de Govern la va desautoritzar, dient que no es podia donar còpia del text al Consell General. El dia 28 de juny el Govern de DA va «llegir» el text a alguns consellers generals sense donar-ne còpia. Finalment la setmana passada **Toni Martí** es va resignar a donar aquest document a les forces polítiques representades al Consell General. Probablement perquè ell mateix ja l'havia fet circular entre fabricants i col·liters.

No és, tot plegat, una bona notícia. No ho és pel país i no ho és pels que, des de la nostra opció progressista, sempre hem defensat que el projecte d'establir un acord d'associació amb la Unió Europea és vital per construir un nou model d'activitat econòmica que ens ajudi a encarar una nova etapa. Una etapa que de la mà de la globalització i de l'avenç imparabile de la tecnologia, farà que Andorra experimenti en els pròxims anys profundes transformacions.

La primera d'elles és la pèrdua del pes del comerç en el conjunt de l'activitat econòmica, amb el subsegüent menyscapte en els ingressos tributaris.

Les estadístiques de la recaptació de la duana del primer semestre 2018 ja marquen, dissortadament, una forta tendència negativa: -9,3%

En aquest escenari negatiu el Govern de DA, i **Toni Martí** al capdavant,

confirmen tàcitament, amb la boca petita, que les decisions sobre política fiscal –un àmbit clar de sobirania nacional– han estat adoptades per representants de la Unió Europea que no han de respondre políticament davant dels ciutadans.

Davant el desgavell en què s'ha convertit el simulacre de negociació d'un acord d'associació amb la Unió Europea convindria buscar un millor funcionament, amb els papers –tots els papers– damunt de la taula.

Toni Martí ha de reconèixer que ha empantanegat el país a Brussel·les i que el secretisme i la manca de transparència ens han portat a un cul de sac. Creix en moltes persones el temor d'un acord que comporti molts inconvenients i ben pocs avantatges.

Andorra necessita un acord positiu pels empresaris i professionals i per les noves generacions.

Si volem que l'economia funcioni millor, que el país pugui afrontar amb més flexibilitat, eficàcia i equitat els seus problemes socials específics i que les decisions que s'adoptin tinguin més legitimitat democràtica caldrà donar més poder de decisió a la societat.

En aquest terreny menys secret suposa millor decisió pel futur. No ens equivoquem, ens convé més que mai un bon acord d'associació amb la Unió Europea. Però hem de saber on van i on ens volen portar. Ho hem de parlar i només després, amb ple coneixement dels ets i uts, podrem manifestar una ferma voluntat de país.

Mantenir el camí actual d'amarar i tergiversar només portarà al fracàs. ≡

President d'SDP